

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

6.1.1 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Panel Unit Root)

การทดสอบความนิ่งของข้อมูล ทำการทดสอบด้วยวิธี Levin, Lin and Chu (LLC Test) และวิธี Im, Pesaran and Shin (IPS Test) สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี LLC Test พบว่าดัชนีการพัฒนามนุษย์มีความนิ่งที่ระดับ Level หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ ส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่แท้จริง ดัชนีราคาผู้บริโภค มูลค่าการส่งออก การสะสมทุนถาวรขั้นต้น จำนวนการใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงต่อ 100 คน และเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีความนิ่งที่ระดับ first difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

สำหรับผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี IPS Test พบว่าตัวแปรทุกตัวมีความนิ่งที่ระดับ first difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ยกเว้นตัวแปร จำนวนการใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงต่อ 100 คน ที่ข้อมูลมีความไม่นิ่งทั้งระดับ Level และ first difference

ผลสรุปการทดสอบความนิ่งของข้อมูลของการศึกษาครั้งนี้เลือกวิธีการทดสอบด้วยวิธี IPS Test เนื่องจากวิธีนี้ให้ผลการทดสอบที่มีประสิทธิภาพมากกว่า โดยเป็นการทดสอบความนิ่งของข้อมูลในแต่ละหน่วยภาคตัดขวาง แล้วรวมผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลของแต่ละหน่วยภาคตัดขวางเข้าด้วยกัน เพื่อสรุปเป็นผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลของทุกประเทศ ซึ่งจากการทดสอบจะเห็นได้ว่า ข้อมูลตัวแปรจำนวนการใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงต่อ 100 คน ยังไม่มี

ประสิทธิภาพมากเพียงพอที่จะทำการทดสอบความสัมพันธ์ (Panel Cointegration) ในขั้นต่อไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องตัดตัวแปรนี้ออก

6.1.2 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลภาคตัดขวาง (Panel Cointegration)

การทดสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลภาคตัดขวาง ทำการทดสอบด้วยวิธี Pedroni Test และ Kao Test ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ประกอบด้วย มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่แท้จริง ดัชนีราคาผู้บริโภค มูลค่าการส่งออก ดัชนีการพัฒนามนุษย์ และการสะสมทุนถาวรขั้นต้นเป็นตัวแปรอิสระ และเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นตัวแปรตาม

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลด้วยวิธี Pedroni และ Kao พบว่า แบบจำลองการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาคในกลุ่มประเทศอาเซียนมีโคอินทิเกรชันหรือตัวแปรในแบบจำลองมีความสัมพันธ์กันในระยะยาว

6.1.3 ผลการประมาณค่าความสัมพันธ์ระยะยาวด้วยวิธีกลุ่มค่าเฉลี่ยร่วม (Pooled Mean Group)

ผลการประมาณค่าความสัมพันธ์ระยะยาวของแบบจำลองการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาคในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยวิธีกลุ่มค่าเฉลี่ยร่วม (Pooled Mean Group Estimation) พบว่าตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาคมีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศของอาเซียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนมากที่สุด คือ ดัชนีการพัฒนามนุษย์ ซึ่งดัชนีการพัฒนามนุษย์มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางตรงกันข้ามเท่ากับ 7.336

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนรองลงมา คือ การสะสมทุนถาวรขั้นต้น โดยการสะสมทุนถาวรขั้นต้นมีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันเท่ากับ 4.195

ตัวแปรที่สาม คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าซึ่งมูลค่าการส่งออกสินค้ามีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันเท่ากับ 2.179

ตัวแปรที่สี่ คือ ดัชนีราคาผู้บริโภค โดยดัชนีราคาผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางตรงกันข้ามเท่ากับ 0.866

ตัวแปรที่ห้า คือ มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันเท่ากับ 0.843

และตัวแปรที่หก คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แท้จริง โดยอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แท้จริงมีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกันเท่ากับ 0.642

จากการศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาคในกลุ่มประเทศอาเซียนสามารถสรุปได้ว่าตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาคมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ แต่มีลักษณะทิศทางและผลกระทบที่แตกต่างกัน กล่าวได้ว่าตัวแปรมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่แท้จริง มูลค่าการส่งออกสินค้า และการสะสมทุนถาวรขั้นต้น มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน สำหรับตัวแปรดัชนีราคาผู้บริโภค และดัชนีการพัฒนามนุษย์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งผลการศึกษาให้ผลที่ตรงกันกับงานวิจัยของ Miankhel, Kalirajan and Thangavelu (2010) และ Ndambendia and Njoupouognigni (2010) และทฤษฎีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคของรัตนาศายคณิต (2530) วัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มเพื่อต้องการลดหรือยกเลิกอุปสรรคกีดขวางทางการค้า ทั้งในรูปภาษีและมิใช่ภาษี เช่น ไม่มีการเก็บภาษีขาเข้าภายในกลุ่ม ดังนั้นการรวมกลุ่มของอาเซียนจึงเป็นเป้าหมายของนักลงทุนต่างชาติ เนื่องจากอาเซียนเป็นกลุ่มที่มีตลาดขนาดใหญ่ เมื่อนักลงทุนต่างชาติเข้ามาทำการลงทุนในประเทศใดๆ สามารถที่จะทำการส่งออกสินค้าไปยังประเทศอื่นๆในสมาชิกกลุ่มได้โดยไม่ต้องเสียภาษีขาเข้า เมื่อองค์กรธุรกิจใดๆสามารถส่งออกสินค้าได้จำนวนมาก ทำให้องค์กรธุรกิจอื่นๆสนใจเข้ามาลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียนมากเช่นกัน

นอกจากนี้ผลการศึกษายังให้ผลที่ตรงกันกับทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ตามแนวคิดของ John H. Dunning (1980) ที่ว่าด้วยความความได้เปรียบในด้านแหล่งที่ตั้ง กล่าวคือความมีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศจะสามารถดึงดูดองค์กรธุรกิจต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนทางตรงในประเทศได้ เนื่องจากความมีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนจะทำให้องค์กรสามารถคาดการณ์ผลกำไรและมูลค่าทรัพย์สินในอนาคตได้อย่างแม่นยำ อย่างไรก็ตามการเป็นแหล่งทรัพยากรและแหล่งแรงงานซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ กล่าวคือ ประเทศที่มีแหล่งทรัพยากรและแหล่งแรงงานจำนวนมากและราคาถูกจะเป็นปัจจัยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ดังนั้นดัชนีการพัฒนามนุษย์จึงมีผลในทิศทางตรงกันข้ามกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ สำหรับองค์กรธุรกิจที่เข้ามาลงทุนที่ต้องการแรงงานไร้ฝีมือจำนวนมากและค่าจ้างราคาถูกเท่านั้น ในอีกทางหนึ่งดัชนีการพัฒนามนุษย์จะมีผลในทิศทางเดียวกันกับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศก็ต่อเมื่อองค์กรธุรกิจที่เข้ามาลงทุนต้องการบุคลากรที่มีความรู้สูงและจ่ายค่าจ้างราคาสูงเช่นกัน ซึ่งในกลุ่มประเทศอาเซียน เป็นกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและมีจำนวนประชากรมาก อีกทั้งประชากรส่วนใหญ่ยังมีการศึกษาที่ไม่สูงมากนัก องค์กรธุรกิจต่างชาติจึงสังเกตเห็นว่า การเข้ามาลงทุนในภูมิภาคนี้จะส่งผลให้องค์กรธุรกิจสามารถลดต้นทุนการผลิตได้

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาคในกลุ่มประเทศอาเซียน รัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องของกลุ่มสมาชิกอาเซียนสามารถนำผลการศึกษาที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงนโยบายของกลุ่มได้ เพื่อเป็นการสร้างแรงดึงดูดใจแก่นักลงทุนต่างชาติ อย่างไรก็ตามการที่จะพัฒนาและปรับปรุงนโยบายให้บรรลุผลได้ต้องได้รับความร่วมมือจากสมาชิกภายในกลุ่มด้วย ซึ่งควรมีข้อกำหนดกฎระเบียบและบทลงโทษที่ชัดเจนหากประเทศสมาชิกฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตาม

นอกจากนี้การพัฒนาหรือปรับปรุงนโยบายของกลุ่มเพื่อสร้างแรงดึงดูดใจแก่นักลงทุนต่างชาติจะต้องพิจารณาความแตกต่างของปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์มหภาคร่วมด้วย เนื่องจากปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์มหภาคในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน ฉะนั้นนโยบายบางอย่าง

อาจเหมาะสมกับประเทศหนึ่ง แต่อาจจะไม่เหมาะสมกับอีกหลายๆประเทศ ดังนั้นการตั้งนโยบายของกลุ่มจะต้องมองโดยภาพรวมของทุกประเทศไม่ใช่มองเพียงประเทศใดประเทศหนึ่ง

2) โลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นกลุ่มสมาชิกอาเซียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการปรับปรุงข้อมูลข่าวสารให้มีความถูกต้อง ชัดเจน เพื่อนำไปเผยแพร่ให้แก่นักลงทุนต่างชาติได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและรวดเร็ว รวมถึงผู้ที่มีหน้าที่และผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง พัฒนาหรือปรับปรุงนโยบายของกลุ่มสมาชิก ควรจะติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์มหภาคอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะได้พัฒนาหรือปรับปรุงนโยบายของกลุ่มสมาชิกให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

3) การสะสมทุนถาวรขั้นต้นมีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นอันดับหนึ่ง ฉะนั้น รัฐบาลควรจะออกกฎระเบียบว่าด้วยการซื้อขายหรือเช่าที่ดิน โรงงานและเครื่องจักรเครื่องมือที่ใช้ในการผลิตสินค้าให้เป็นที่สนใจหรือดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ แต่ต้องไม่มีผลกระทบต่อนักลงทุนในประเทศ

4) การส่งออกมีอิทธิพลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภูมิภาคนี้เป็นอันดับสอง ฉะนั้น การตั้งนโยบายของกลุ่มที่เกี่ยวกับการส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าอื่นๆนอกกลุ่ม เช่น ภาษีส่งออก และการลดภาษีขาเข้าสำหรับวัตถุดิบที่ใช้ผลิตเพื่อการส่งออกหรือใช้ผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ น่าจะเป็นการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติได้อีกทางหนึ่ง

5) ประชากรในภูมิภาคอาเซียนส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ยังมีการศึกษาไม่สูงมากนัก อีกทั้งการเป็นแรงงานไร้ฝีมือในภูมิภาคนี้ จะเป็นการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ (ที่เน้นการผลิต) เนื่องจากมีจำนวนแรงงานมาก และค่าจ้างราคาถูก ฉะนั้น รัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรมุ่งให้การสนับสนุนการศึกษาหรือความรู้เพื่อพัฒนาฝีมือให้กับแรงงานเหล่านั้น และสามารถนำความรู้และการพัฒนาฝีมือที่ได้มาใช้งานได้จริง สรุป คือ รัฐบาลของแต่ละประเทศควรให้ความสำคัญกับการศึกษาด้านสายอาชีพมากขึ้น

6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ข้อมูลอนุกรมเวลาที่น่ามาใช้ควรมีความถี่ที่สูงกว่านี้ เช่น ข้อมูลอนุกรมเวลารายไตรมาส หรือรายเดือน ซึ่งอาจจะให้ผลการประมาณค่าที่แม่นยำกว่า

นอกจากนี้ อาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมตัวแปรอิสระ เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ ได้นำข้อมูลเฉพาะตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาคมาวิเคราะห์เท่านั้น โดยไม่ได้ทำการพิจารณาถึงปัจจัยอื่นๆ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ เช่น บรรยากาศการลงทุน ได้แก่ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน และความถี่ของการเกิดภัยพิบัติ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ นอกเหนือจากปัจจัยตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาค